

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Surjit Singh Bedi

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland; Bundesrepublik Deutschland in Prozeßstandschaft für das Vereinigte Königreich von Großbritannien und Nordirland

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że w sprawie takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym przepis ten stoi na przeszkodzie uregulowaniom układu zbiorowego, które przewidują ustanie wypłaty zasiłku pomostowego, przyznanego pracownikowi, który stracił pracę, w celu zapewnienia godziwego dochodu aż do momentu nabycia przez niego prawa do emerytury z ustawowego systemu ubezpieczenia emerytalnego, z chwilą gdy ów pracownik zacznie spełniać kryteria nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tego systemu przeznaczony dla osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności

(¹) Dz.U. C 309 z 18.9.2017.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 13 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – Starman AS / Tarbijakaitseamet

(Sprawa C-332/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Artykuł 21 – Umowy zawierane z konsumentami – Komunikowanie się za pomocą telefonu – Praktyka podmiotu świadczącego usługi telefoniczne polegająca na proponowaniu klientom, którzy zawarli już z tym podmiotem umowę, skróconego numeru obsługi serwisowej podlegającego wyższej taryfie niż taryfa podstawowa)

(2018/C 408/30)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Starman AS

Strona przeciwna: Tarbijakaitseamet

Sentencja

Artykuł 21 akapit pierwszy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby w sytuacji gdy przedsiębiorca udostępnił wszystkim swoim klientom jeden lub kilka skróconych numerów telefonicznych podlegających wyższej taryfie niż taryfa podstawowa, konsumenci, którzy zawarli już umowę z tym przedsiębiorcą, płacili więcej niż taryfa podstawowa, jeżeli kontaktują się oni z tym przedsiębiorcą przez telefon w przedmiocie tej umowy.

(¹) Dz.U. C 256 z 7.8.2017.